
LUCIA

Ålder: 6 år (2005)
Kön: Tik
Höjd: 44 cm
Längd: 64 cm
Hals: 42 cm
Vikt: 20 kg
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Rumänien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-06-26
Bilder ankomst: [Från Arlanda](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

Lucia bodde i ett område där det fanns planer på att förgifta de hemlösa hundarna. Efter att ha räddats därifrån fick Lucia kvarstanna i hägnets trygghet.

Lucia som är 6 år, är bästa väninna med Gloria, som också väntar på ett eget hem i Sverige. Hon är lugn och mjuk i sin framtoning, älskar att finnas i närheten av människor för att kanske få en stunds trevligt utbyte av kel och kramar. Lucia trivs också bra med andra hundar.

Bilder från Rumänien

Ankomstbilder från Arlanda

Bilder från Sverige

Text från Sverige

2005: Så kom hon då vår lilla oslipade diamant från Rumänien. Just då kändes väntan väldigt lång fastän hela handläggningen har gått jättefort sedan vi bestämt oss för just Lucia. Men planet från Milano blev väldigt försenat och hundarna kom inte till Umeå förrän klockan var nästan midnatt. Så många fjärrilar hann fara runt i den väntade familjens magar.

Trötta och lite småchockade kröp hundarna blygt ur sina transportburar och tittade lite försiktigt på oss, blivande hundägare, som stirrade hysteriskt tillbaka på dem. Lucias blyghet försvann nästan helt efter några av Mamma Scans köttbullar som tydligen smakade förträffligt i en liten tom hundmage. Hennes aptit var i det närmaste hysterisk de första dygnen men allt efter dagarna har gått så verkar hon inse att hon får mat vid bestämda tider och det går ganska lugnt tillväga efter en och en halv vecka. Första dagarna kunde inte Lucia och vår andra tik, Ukita, äta i samma rum utan en serverades i ett angränsande sovrum. Men idag funkar det någorlunda. Hon har till och med visat att allt inte går ner ens i en före detta gathunds mage. Hon fick en bit gravad lax som hon helt resolut lade sig ner och rullade på. Sådan mat funkar bara som kamouflagedoft, verkade hon tycka. Sen ratar hon även rökt hamburgerkött. Om man lägger det bland hennes torrfoder så plockar hon ut bit efter bit och lägger på golvet vid sidan om skålen. Men annars verkar det mesta gå ner, men vi håller henne nu på Roburs light diet då hon visade sig vara lite för stor om magen.

Nu till den mer lite handfasta faktan; Jag är imponerad över hur anpassningsbar Lucia har varit. Från att de första dagarna ha hoppat på alla soptunnor vi passerat under promenaderna och även leta gammalt papper som innehållit mat vid återvinningscontainers, har hon utvecklats till att bli en ganska normal hund. Hon var i stort sett rumsren redan första dagen och har gått fint i koppel hela tiden. Hon kan skälla till om någon rör henne när hon sover (förutom matte då förstås) men i övrigt tycker jag hon känns helt säker. Hon är inte van att lyssna till sitt namn men det kommer och hennes kondition är under all kritik men matte och hon kommer att vara i toppform till hösten. Hon är kelig som få och får aldrig nog med klappar på magen och vill gärna pussas och slicka i öronen. Hon kan inte gå upp för trappan till våning två men vi bär lilla klumpen morgon och kväll så att hon får sova i mattes säng varje natt vilket hon verkligen uppskattar. Man riktigt ser hur det lyser om henne när matte och Lucia ligger bredvid varandra och kelar. Hon stjal inte längre från kylskåpet när hon kommer åt, vilket hon gjorde de första dagarna. Men om någon lämnar en macka på köksbordet och går därifrån så skall smörgåsägaren inte inbilla sig att mackan ligger kvar. Men vilken hund kan låta bli en orörd smörgås som ligger alldeles ensam? Det mest slående med Lucia är ändå att man ser att hon är så glad och lycklig. Hon galopperar utomhus, trots sin rondör, som en unghund, och slänger glada blickar på den som håller i kopplet bakom henne.

Vi är så glada över att få adoptera denna underbara lilla tik och hoppas att hon kommer att bo hos oss länge, länge, länge.

/Kram från familjen Carlberg